**Broj: S1 3 U 050612 25 U**
**Sarajevo, 21.04.2026.godine**

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u Vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Maide Bikić, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Jadranke Brenjo, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slavice Malinarić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca „EOS COMPANY" d.o.o. Srbac, ulica Prijebljezi bb kojeg zastupa punomoćnik Nikola Ćeklić, advokat iz Bijeljine, ulica Miloša Crnjanskog broj 1/I, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-1509-11/23 od 28.11.2024. godine, tužene Kancelarije za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića broj 23/1 u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 21.04.2026. godine, donio je sljedeću:

**P R E S U D U**

Tužba se uvažava, osporeno rješenje, broj: JN2-02-07-1-1509-11/23 od 28.11.2024. godine se poništava i predmet vraća tuženoj na ponovno rješavanje.

Tužena je dužana tužiocu naknaditi troškove upravnog spora u iznosu od 977,50 KM u roku od 15 dana računajući od od dana dostavljanja presude.

**O b r a z l o ž e nj e**

Osporenim rješenjem tužene broj kao u uvodu presude, postupajući po presudi ovog suda broj: S 1 3 U 046143 23 U od 6.11.2024.godine, odbijena je kao neosnovana tužločeva žalba izjavljena protiv Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 086-0-Su-23-000 348 od 7.6.2023. godine, ugovornog organa Osnovni sud u Modriči, u postupku javne nabavke peleta za potrebe osnovnog Osnovnog suda u Modriči. Odbijen je zahtjev za naknadu troškova zastupanja po punomoćniku, kao i zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Tužilac je blagovremeno podnio tužbu zbog povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju tužbe navodi da

tužena nije postupila u skladu sa članom 3. i 62. Zakona o upravnim sporovima BiH jer je donio odluku suprotno, a bio je vezan pravnim shvatanjem iz presude broj: S 1 3 U 046143 23 U od 6.11.2024.godine. U navedenoj presudi, na strani 3. i 4. sud je zauzeo stav da, nisu osnovani razlozi za tužiočevu eliminaciju iz postupka javne nabavke, koji se ogledaju u činjenici da nije stavio svoj pečat na izjave iz člana 45. i 52. Zakona o javnim nabavkama. Dakle to predstavlja manji, formalni nedostatak kako je to navedeno i u presudi da sporne izjave daje fizičko lice u ime i za račun ponuđača odnosno pravnog lica kojom se potvrđuju činjenice i pretpostavke definisane u odredbi člana 45. i 52. Zakona o javnim nabavkama BiH te se ove izjave i ne ovjeravaju pečatom. Dakle Agencija za javne nabavke je propisala obrasce za tražene izjave, a koje se moraju dostaviti u skladu sa članom 57. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH i u kojima stoji napomena „potpis i pečat nadležnog organa" sa oznakom M.P. pa je jasno i da je u skladu sa tačkom 12. i 13. TD da se izjave ovjeravaju kod nadležnog organa odnosno pečatom nadležnog organa opštine ili notara, a ne ponuđača. U konačnici smatra da nije postojao zakonski osnov za odbacivanje ponude i da tužena suprotno odredbi člana 3. Zakona postupa formalistički i nesvrsishodno, te da propust unutar dokumenta, ne utiče na valjanost ponude pa se predmetna situacija, ne može ni podvesti pod član 68. Zakona o javnim nabavkama. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i tužena obaveže na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 877,50KM.

U odgovoru na tužbu, tužena i ugovorni organ, Osnovni sud u Modriči, su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH", broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je osporenim rješenjem,postupajući po presudi ovog suda broj: S 1 3 U 046143 23 U od 6.11.2024.godine, odbijena kao neosnovana tužiočeva žalba izjavljena protiv Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 086-0-Su-23-000 348 od 7.6.2023. godine, ugovornog organa Osnovni sud u Modriči, u postupku javne nabavke peleta za potrebe Osnovnog suda u Modriči. Prema obrazloženju pobijanog rješenje, postupajući po presudi ovog suda u ponovnom postupku, tužena je nakon uvida u cjelokupan spis predmeta i dostavljenu dokumentaciju, te analize žalbenih navoda i izjašnjenja ugovornog organa, utvrdila da žalba nije osnovana. Kao ključni razlog ponovnog odbijanja žalbe navodi se činjenica da žalilac nije postupio u skladu sa zahtjevima tenderske dokumentacije, konkretno u dijelu koji se odnosi na obavezu da izjave iz člana 45. i 52. Zakona o javnim nabavkama budu parafirane i popečaćene od



**Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88**
**Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321**

strane ponuđača. Uvidom u ponudu žalilaca utvrđeno je da predmetne izjave jesu ovjerene kod nadležnog organa, ali nisu ovjerene pečatom ponuđača kako je to izričito zahtijevano tenderskom dokumentacijom, zbog čega je zaključeno da ponuda ne ispunjava formalne uslove propisane dokumentacijom. Nadalje, tužana ističe da je ugovorni organ jasno i nedvosmisleno propisao način pripreme ponude, te da su svi ostali ponuđači postupili u skladu sa tim zahtjevima, što potvrđuje da je uslov bio jasan i primjenjiv. Također se navodi da je ponuđač imao mogućnost traženja pojašnjenja tenderske dokumentacije u zakonom propisanom roku, što nije učinio, niti je osporavao uslove tenderske dokumentacije, prije podnošenja ponude. U tom smislu tužena zaključuje da žalilac, ne može naknadno dovoditi u pitanje jasno propisane uslove. Pozivajući se na član 57. Zakona o javnim nabavkama, tužena ističe da je ponuđač dužan pridržavati se zahtjeva iz tenderske dokumentacije, dok je članom 68. stav 4. tačka i) istog Zakona, propisano da je ugovorni organ obavezan odbaciti ponudu koja nije potpuna i ne ispunjava zahtjeve iz tenderske dokumentacije. Shodno tome, zaključeno je da je ugovorni organ pravilno postupio kada je ponudu žalilaca odbacio kao nepravilnu. Tužena dalje obrazlaže da zahtjev za parafiranjem i pečaćenjem izjava, nije suprotan Zakonu o javnim nabavkama niti podzakonskim aktima, već predstavlja zakonito propisan uslov u okviru tenderske dokumentacije, koju je ugovorni organ dužan sačiniti u skladu sa članom 53. Zakona, te da su ponuđačima bile date potpune informacije potrebne za pripremu ponuda na konkurentskoj osnovi. U odnosu na navode žalbe da se radi o formalnom nedostatku koji ne utiče na valjanost ponude, tužena zauzima stav da se u konkretnom slučaju ne radi o nebitnom formalnom propustu, već o neispunjavanju izričitog zahtjeva tenderske dokumentacije, te da bi prihvatanje takve ponude dovelo do povrede principa jednakog tretmana i dovelo ostale ponuđače u neravnopravan položaj. Na osnovu svega navedenog, tužena zaključuje da je ugovorni organ pravilno i zakonito odbacio ponudu žalilaca kao nepotpunu, te je žalbu odbila kao neosnovanu, pa j odbijen i zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka.

Zakonitost osporenog rješenja dovedena je u sumnju prigovorima iz tužbe.

U skladu sa članom 53. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH", broj 39/14, 59/22 i 50/24 u daljem tekstu ZJN) propisano je da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima i da u tenderskoj dokumentaciji daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za sudjelovanje, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.



**Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88**
**Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321**

U ponovnom postupku, postupajući po presudi ovog suda, tužena je ignorisala uputu koja je data u toj presudi pa ovo vijeće opet nalazi da je pobijano rješenje nezakonito, jer je zasnovano na pogrešnoj primjeni materijalnog prava i pretjerano formalističkom tumačenju tenderske dokumentacije, čime su povrijeđena opšta načela iz člana 3. ZJN, posebno načelo osiguranja pravične konkurencije, te najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi sa predmetom nabavke i njegovom svrhom.

Naime, iz stanja spisa nesporno proizlazi da su izjave iz člana 45. i 52. ZJN dostavljene, potpisane i ovjerene kod nadležnog organa, čime je ispunjena njihova suštinska svrha dokazivanja ispunjenosti uslova, dok izostanak pečata ponuđača predstavlja isključivo formalni nedostatak koji ne utiče na sadržaj, vjerodostojnost niti ocjenjivost ponude. Sud cijeni da ugovorni organ nije imao osnov primijeniti član 68. stav 4. tačka i) ZJN, jer se navedena odredba odnosi na bitne nedostatke koji onemogućavaju ocjenu ponude, što u konkretnom slučaju nije utvrđeno.

Osnovano se ukazuje da je navedenim Uputstvom o primjeni Zakona o javnima nabavkama („Službeni glasnik BiH" broj 3/05) i to članom 10. stav 2. propisano da Tenderska dokumentacija priprema u skladu sa uzorcima koje objavljuje Agencija za javne nabavke. Međutim kako tužilac osnovano ukazuje da obrazac iz člana 45. i 52. ZJN koji, sadrže napomenu potpis i pečat nadležnog organa M.P., i gdje je u pravilu ovakve izjave ovjeravaju od strane nadležnog organa, to nije jasno zašto tužena i dalje smatra da izjava mora biti ovjerena pečatom ponuđača. Naime nije sporno da je tenderskom dokumentacijom propisano da predmetne izjave moraju biti parafirane i popečatene, međutim članom 44. stav 3. ZJN propisano je da Minimum kvalifikacionih uslova koje ugovorni organ odredi za kandidate/ ponuđače, kao i dokumenti koji su potrebni za njihovo dokazivanje obavezno treba da budu srazmjerni predmetu javne nabavke i u skladu s njim. Postavljeni uslovi ne smiju imati ograničavajući karakter na konkurenciju i moraju biti jasni i precizni. Stoga sporno je uopšte propisivanje takvog uslova tenderskom dokumentacijom i isto nije ni svrsishodno ni opštim principima Zakona o javnima nabavkama propisanim članom 3. tj. pravična i aktivna konkurencija s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava, na način kako je to postupila tužena potvrđujući odluku ugovornog organa, o odbacivanju ponude tužioca. Naime po ocjeni vijeća takva odluka negativno utiče na aktivnu konkurenciju jer se broj ponuđača, smanjuje, a što za posljedicu ima neefikasno korištenje javnih sredstava. Nije cilj postupka javne nabavke da se iz formalistički razloga jer nema pečata na predmetnim izjavama, odbaci ponuda tužioca. Iste izjave se dostavljaju kao dokaz lične sposobnosti i diskvalifikacije po osnovu sukoba interesa, gdje tužena ne nalazi da tužilac kao ponuđač nije dokazao takve činjenice, jer se ne bavi sadržajem istih, već samo iz



Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

formalistički razloga (nedostatak pečata ponuđača na istima), nalazi da se ponuda imala odbaciti.

Ovo vijeće ponovo napominje da postupak javne nabavke jeste formalni postupak i zahtjevi iz tenderske dokumentacije moraju biti u potpunosti ispunjeni kako bi ponuda ponuđača uopšte bila uzeta u razmatranje ali u konkretnom slučaju, tužiočeva ponuda odnosno sporne izjave su bile parafirane od strane ponuđača, a to što nije u skladu sa tačkom 14. TD stavljen pečat ponuđača nego ovjera nadležnog organa, suštinski nikako ne utječe na valjanost ponude tužioca. Propisana forma nije sama sebi svrha, nego koristi da bi se ostvarila zakonska ovlaštenja iz materijalno-pravnog propisa.

Imajući u vidu da tužena nije postupila u skladu sa odredbom člana 62. Zakona o upravnim sporovima BIH tj. pravnim shvatanjima Suda, vijeće upozorava na obaveznost postupanja tužene po odredbom člana 62-65 Zakona o upravnim sporovima BiH.

Imajući u vidu navedeno, tužena će u ponovnom postupku postupiti u skladu sa uputama iz ove presude i donijeti novu odluku nakon pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica a u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BiH.

Odluku o troškovima postupka Sud je donio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, uvažavajući zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 977,50 KM, koje je tužilac iskazao u tužbi, s obzirom da su troškovi izazvani postupanjem tužene, te troškove dosudio primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik RS", broj: 68/05). Dosuđeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM, troškove paušala u iznosu od 150,00 KM i naknade na ime PDV-a od 17%, u iznosu od 127,50 KM. Naknada za taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM određena je u skladu sa članom 6. u vezi sa članom 22. Tarifa broj 3. tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03).

Slijedom navedenog, sud primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude.

**ZAPISNIČAR**
**Slavica Malinarić**

**PREDSJEDNIK VIJEĆA**
**S U D I J A**
**Maida Bilić**



Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321